

NOCTILUCA

HÖSTEN 1968

RED.SPALT

JAHA! NU HAR DET ALLTSÅ ÅTERIGEN GÅTT ETT ÅR SEDAN NOCTILUCA UTKOM SENAST. NATURLIGTVIS TOG JULEN REDAKTIONSMEDLEMMARNA PÅ SÅNGEN, NÄR HAR DET INTE VARIT SÅ? MEN SAMMA PALDURI KAN NI LÄSA I FÖREGÅENDE NOC. OCH I DEN DÅ FÖREGÅENDE OCH I NÄSTA. NOG NU OM DETTA.

SIGNAD JULEFRID TILL ER ALLESAMMANS!!

EN KONVENTSTIDNING SKALL JU ÅTERSPEGLA KONVENTSVERKSAMHETEN UNDER DET GÅNGNA ÅRET. ALLTSÅ, NÄR JULGLÖGGARNAS TID ÄR TILL ÄNDA OCH NYÅRSNATTEN HAR NÅTT SIN KLIMAX, BEGE EDER ÅSTAD MED DELST BOMBASTISKA SKRIDNINGAR TILL EN NÄRBELÄGEN VATTENKLOSETT MED NOC. I HANDEN, DOCK EJ FÖR ATT SPIOLA NER DEN, UTAN MEDELST EMABLA GESTER UPPHÖJA DEN TILL SPEGELNS NIVÅ. SPANA IN MITT-UPPSLAGETS SPEGELBILD OCH KÄNN EDRA SINNEN ABOMINABLA.

TILL SIST VILL VI CITERA NAGRA RADER UR NILS FERLINS DIKT, "VILSE".

MÄNEN KOMMER OCH SOLEN GÅR
DRÖMMEN FÖRDE DIG VILSE
DRÖMMEN OM LILJEKONVALJEÅR
FÖRDE OSS STÄDSE VILSE

REDAKTIONEN.

Konventsstyrelsen

Kurator	Christian Ahlbom
Ordförande	Caj Laustiola VIIImn
Viceordförande	Ralf Nyman VIIImn
Sekreterare	Agneta Lund VIImn
Ekonom	Nils Michelsson VIIImn
Programchef	Thomas Feodoroff VIIImn
Programsekr.	Marina Johansson VIIH
Husmor	Barbro Larsson VIIH
Ledamot	Lars Carlsson VIIImn
Ledamot	Kaj Blomster VIImn
Idrottsordf.	Peter Ekblom VIIImn
Idrottssekr.	Camilla Sundström VIIH

NOCTILUCA

Ansv. utg.	Fil.mag. H. E. Gayer
Redaktör	Anne Wikström VIIH
Red.sekr.	Hedda Biström VIIImn
Red.medl.	Heidi Packalén VIIH
Red.medl.	Monica Löfman VIIImn
Red.medl.	Kerstin Nyberg VIIImn
Red.medl.	Tom Salomonsen VIIH
Red.medl.	Stefan Ekholm Vb
Annonschef	Christina Ekblom VIIH

NOCTILUCA

Organ för konventet vid Äggelby Svenska Samskola

Ågeli konvent- DITT konvent!

Konventsverksamheten har kanske mer än någonsin präglats av skolpolitiska och samhällsliga frågor som t.ex. uppfostran, skoldemokrati, tredje världens och ungdomens problem. Konventet har försökt bidra till att få till stånd en omprövning av vissa inrotade ideal och attityder bland elever, lärare och föräldrar. Bland de evenemang, som anordnats i detta syfte kan nämnas: styrelsens antiseminarium i början av hösten, det närmast för guldäbbbar avsedda antiseminariumet, som genomfördes i KTV:s kurssikeskus utanför Karis, samt det Stora Diskussionstillfället i skolans gymnastiksal. Bland den konventionella verksamheten kan nämnas Gulnäbbsintagningen (hänvisar till Pollys och Joules artikel) och grötkonventet.

För övrigt har konventet sett som sin uppgift att sprida information om ungdomsvärlden och överhuvudtaget om världen vi lever i. Bäst har konventet kunnat genomföra detta genom att dela ut blaskor om bl.a. Ungdomens Informationscentral samt genom att åta sig handhavandet av åtminstone en morgonbön i veckan.

Alla dessa tillställningar har gått ut på att aktivera medlemmarna. I detta avseende har kanske antiseminariumerna och det Stora Diskussionstillfället varit de mest ändamålsenliga. Största svårigheten har varit att få medlemmarna att inse att konventet inte är något självändamål, som bara finns till för att en styrelse skall kunna tillfredsställa sitt eget makt- och viktighetsbegär. Hur årets konventsstyrelse har lyckats, återstår att se. En bra måttstock av aktiviteten kommer det kommande elevrådet att utgöra - styrelsen har nämligen tillsatt en elevrådskommitté, vilken har som uppgift att förbereda det kommande elevrådet, som torde kunna börja sin verksamhet under vårterminen. För övrigt kommer Ralf Nyman att fungera som konventsordförande under vårterminen, då under tecknad avgår av hälsoskäl.

TREVLIG MIDSOMMAR !

Caj Laustiola

HISTORIA?!

Ofta frågar skolelever sig, varför man egentligen läser historia. "Allt som hör till det förflutna angår inte oss" tänker de. "En framåtsträvande människa riktar inte sina blickar mot det som ligger bakom henne, utan mot det som ligger framför henne." Historia kan vara intressant, medger de kanske, men anser ändå att man ingen nytta har av den.

Ett sådant resonemang kan förefalla acceptabelt nog, och ändå finns åtskilligt att invända mot det. För det första användas ordet "nytta" ofta i en allt för snäv betydelse. Att läsa Shakespeare kan i regel inte anses vara en "matnyttig" sysselsättning, men är ändå inte onyttig för det. "Uppbyggelsen kan stundom vara nyttigare än själva nyttan", som någon kanske en smula paradoxalt sagt.

För det andra grundar sig tanken på att man inte skall "rikta sina blickar bakåt", på en fullständig missuppfattning av det förflutnas roll i nuet. Psykologin lär oss ju, att vi inte kan förstå en människa eller påverka hennes framtid utan att känna till hennes barndom. Och det som gäller om den enskilde, gäller också om folk och nationer. För att vi skall kunna förstå vår egen tid, måste vi känna till det förflutna. På grundval av detta kan vi bygga en framtid.

Historiska studier lär oss också att förstå, att vi å ena sidan inte kan göra oss urarva, å den andra, inte får se det som består som något självklart och heligt. Den som har en historisk syn förstår, att det inte finns något "universalrecept". Det finns inget ekonomiskt system, ingen politisk regim, inget sätt att ordna ett samhälle, som i och för sig är det bästa och därför under alla förhållande det bästa.

Ett historiskt tänkesätt förkastar lika bestämt uppfattningen, att bestående förhållanden, seder, institutioner, rättsuppfattningar, skolformer eller andra historiska skapelser har rätt att kvarstå bara därför att de nu en gång för alla finns där. Ingenting är mera stockkonservativt än en människa utan en sådan syn och denna konservatism beror på att hon lever ohistoriskt. Hennes egen värld, som hon uppfattar som den naturliga och självklara, är den norm, med vilken allt annat mäts. Hon ser därför all strävan till förändring i och för sig förkastlig.

Vi behöver också studera historia för att förstå värdet av det historiska arvet och lära oss handskas rätt med detta arv. Hur många förstår t.ex. vilken dyrbar historisk skapelse som lagen, den lagbundna friheten, rättssamhället är? Alla är färdiga att kritisera lagar, som kanske verkligen är dåliga, kanske bara "trampar vederbörande på tårna" - hur lätt identifierar man inte rätt med egna intressen! Men hur beundransvärd lagen som sådan är, idén om samlevnad under lagbunden frihet i stället för under diktatorer, förstår kanske endast de, som vet någonting om denna idéns historia.

Ett ohistoriskt betraktelsesätt anlägger på alla föregående tider sin samtids måttstock och bedömer dem därefter. Världen skulle bli tolerantare och resonligare, om vi förstod, hur pass kortsynt varje ställningstagande ändå till slut är. Och denna tolerans och resonlighet torde vara värden, som vår upphetsade, uppgiterade, uppfantiserade samtids skulle ha betydlig nytta av.

Henriette VII

Idrottskrönika

Höstens idrott har gått i fotbollens och fri-idrottens tecken. Agelis stenhårda fotbollslag har klarat sig relativt bra. Vi utmanade Helsinges SS' fotbollslag, som besegrades med 3-1.

I HSID:s turnering segrade vi över Lönan med 5-2. Storfavoriten Drumsö vann oss med 4-0, vi var nog ändå klart bättre (?). ASL hade god tur, de klarade jämnt 3-3 mot oss. Vi var nog såklart helt överlägsna, men, men . . .

Mot Norsen, som blivit utklassad i alla sina matcher, hann vi aldrig spela. HSID hade arrangerat turneringen så sent, att vintern överraskade.

I HSID:s fri-idrott var Ageli inte heller dålig. Dan Hedberg vann både 100m. och 300m. i sin klass. Tiderna var 12.0 och 39.4 sek. I seniorklassen var Rolf Sjöblom andra i höjd, resultat 165cm., och Raimo Mansikkala fjärde i kula samt femte i diskus. I flickornas diskus blev Veronica Nordberg fjärde med 20.60m. Anne Lindström var tredje i längd med 4.45m., Veronica Lundberg femte och Vivi-Anne Granlund sjätte.

Flickornas bobollslag har varit helt överlägset i spel mot andra skolor. Oturligt nog vann det ingen match. I skolans interna turnering var flickorna i åttan bäst.

Agelis korgbollslag har spelat en match. I den allfinska skolcupen förlorade vi mot Helsingin Toine lyseo, slutsiffrorna var 78-52. HSID:s korgbollsturnering och SFSI:s simmästerskap har, då detta skrives, inte ännu ägt rum. Framgångarna är ändå givna, frågan är bara, hur bra vi egentligen är. Mera om detta i nästa nummer av Noctiluca.

Till sist önskas alla en god Jul och gott nytt år.

Idrottsordf.

GULNÄBBARNE

I år funderade konventsstyrelsen - antagligen för första gången - om en "gulnäbbsintagning" överhuvudtaget skulle äga rum. Efter många om och men kom man ändå överens om att en sådan, enligt gammal tradition, skulle hållas.

Lördagen den 5 oktober var sedan den mycket efterlängtade dagen. Femmorna in-fann sig redan en timme före program-mets början nere i skolans matsal. Där kunde de i lugn och ro (?) göra sig klara och vänta på sin tur att komma upp på scenen. "Näbbarna" var som van-ligt *mycket* nervösa. Cigaretter efter ci-garett tändes, och femmorna påminde mest om en skock sparvungar, vilkas röstresurser inte riktigt räckte till, utan de förändrades till hesa kråkor.

Klockan åtta var allting färdigt, så att programmet kunde börja. Den första gul-näbben ropades in för att hålla inled-ningstalet. Annika Wickström fick den stora äran att hålla det, och hon klarade sig nöjaktigt i sitt uppdrag.

Programmen som utmärkte sig bäst var: Skolans orkester med Inger Söder-holm som solist. Hon sjöng med en myc-ket vacker röst, "Delilah". - Safari-kvinnorna hade ett av de trevligaste uppdragen, ty de fick dricka "soppan" ur en tratt. - Marianne Huhta och Tom Kytöpuro älskade varandra - Maj-Britt Henriksson höll under annonspausen ett föredrag om "Dieser schöner Lux" och tvättade sig med Rexona - och Coke - Mats Ahlfors sökte en banan på Lars Liljeström, som ändå visade sig vara Skäggets dotter, Siw Hägglund. Blyg som Mats var, så blev det "Kuti kuti kut".

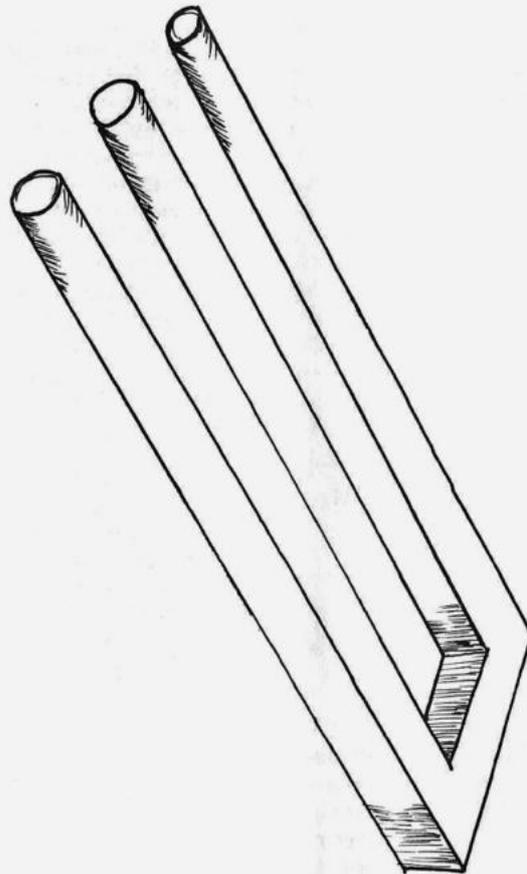
Slutet av kvällen upptogs av Upsound, som enligt audience var en mycket lyckad "bändi".

Vi tackar våra femmor för ett mycket aktivt medspel (också publiken och ar-rangörerna) samt hoppas att ni trivdes. Tack!

G O D J U L !

Polly & Joule

borde man besöka psykiater ?

i n s ä n d a r

Ner med konventet och konventsstyrelsen! Dom är riktigt botten, och redaktionen också. Vafföö får vi int' gå till konventsrummet, det gör styrelsen också. Varför gör styrelsen ingenting? Svamlar någo' diffust om Summerhill och skoldemokrati. We want action, men dom där idealisterna snackar bara sk. Bli- det bättre med det!?

Alas idiootit. Om man vill ha verklig information, säger dom, att det är så dyrt med duplicat. De vill helt enkelt inte ge information.

"Förbittrad"

Jag bara undrar, när "konstverket" i trappuppgången till "nya skolan" skall ersättas av något annat?!?

Elisabeth

ANGÄENDE FLICKORNAS WC:

Vet ni vad, dethär börjar gå en på nerverna! Varför i friden är det nödvändigt att ha en så plutig liten papperskorg i flickornas veski? Man blir ju nipprig när veskigolvet mot slutet av varje dag svämmar över av sliskiga, svettiga, flottiga, fuktiga gamla pappershanddukar. Man känner sig ju som en liten äcklig gris när man måste plöja sig fram till WattenClosetten... Vi anhäl- ler om en större Papierkasten!

Nippi, Pippi & Titti

ANGÄENDE POJKARNAS WC:

Jag bara inte vill, utan fordrar, att pojkarnas WC skall få nya dörrar framför båsen, en ny spegel samt vridhandtag på kranarna!

"Behövande sjunde-klassist"

Varför får man inte gå till lärar- rummet sådär annars bara? Varför måste det betraktas som någotslags "allra heligaste"? Varför måste städerskan knyta ihop banden på skridskorna om man lämnar dem i skolan över natten? Varför måste inte lärarna också gå ut på rasterna? Varför måste så många dörrar till olika platser i skolan vara låsta? Varför får inte övre korridorens WC användas? Varför måste man vara så rädd i skolan?

"En som aldrig frågat förr"

Snälla människor. Riktigt sant! Jag plågas så över att taken i klassrummen har små runda hål. Är det faktiskt inte möjligt att få ett penningunderstöd av t.ex. Lions-Club, så att vi kunde få nya taks kivor med små rektanglar av formatet gyllene snittet.

Samie

Vi tycker att det är ljuvligt att vår skola är belägen i "naturens sköte" och inte mitt i den avgas- och rökfyllda huvudstaden. Vi känner oss så friska och sunda!

Heidi, Anne, Hedda och Samie

Jag önskar att den person, som snabbt tändstickor från teckningssalen, lämnar dem tillbaka. Vid ett av tändsticksver- ken var fyra askar. Tre av dem innehöll tändstickor, den fjärde stenar (HaaHa)

"Arg III-klassist"

- Sjundeklassisten Tom Salomonsen ger sig tillkänna och är redo att ersätta skadan med dess fulla värde (d.v.s. 40 penni)

a v d e l n i n g

FÖR MIN DEL

.... tycker jag "tåglappssystemet" är besvärligt för både rektorn och för oss "tågmänniskor". Varje månadsskifte jagas vår stackars rektor av tjugo dussin elever, vilka alla med tåglappen i högsta hugg skall ha sin "å läroverkets vägnar" påfylld. Vi skulle slippa det där om man (någon vänlig själ?) försåg skolan med några buntar tomma tåglappar, vilka rektor fick underteckna i lugn och ro då han har tid. Efter att "tågmänniskan" sedan själv påfyllt de behövliga personalia skulle fru Wallman ge skolans stämpel och skriva blanket- tens utskrivningsdatum.

..... tycker jag det skulle vara kiva om potatisen i skolan var kokt, så att vi som skall äta den slapp att med våld bryta oss igenom en halvcentimetertjock skorpa av förstenad potatis. Om skalet försvann skulle hela potatisen bli ät- bar.

S-e

Jag tycker rektorn är en sympatisk kille, det är Nöpis också, fast ingen kille, förstås.

Nöjd -68

- Red.anm. Vi instämmer.

Är det inte idiotiskt att klassrummen skall vara så otrivsamma! Om det nu faktiskt är så omöjligt att göra dem litet mer människovänliga, så kunde man väl åtminstone tänka sig att inreda ett trivsamt rum, med tillträde för både elever och lärare.

"En som saknar mattor på golven"

Farbror i kiosken är eri-kiva. Åt oss elever säljer han varor till butiks- pris, även på helgdagarna. Dessutom är han så hygglig att han prutar en aning om man ej råkar ha tillräckligt med pengar.

"Banana-Split"

Jag vill ha en Pectusautomat utan- för VII h!

"Pink is best"

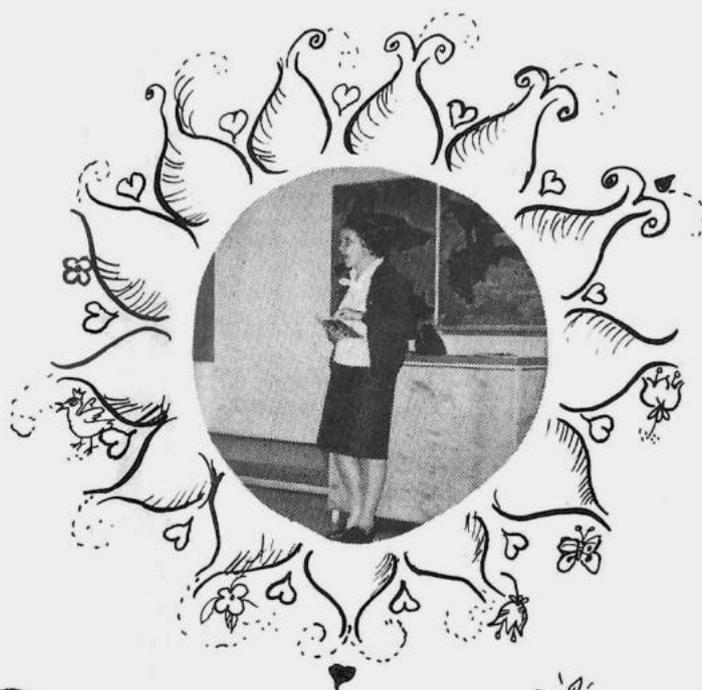
Det är väldans skojigt att joina till matsalen och inmundiga näring.

"En som gillar näring"

Vilken funktion är det meningen att ett skolbibliotek skall fylla? Borde det inte vara ett ställe där man kunde låna böcker, då man vill ha extrakunskaper i något ämne? Och borde inte lärarna veta vad det finns för böcker som berör deras äm- ne i skolbiblioteket? (Det finns antagligen ingen extralitteratur, men OM det skulle finnas) Nu är skolbib- lioteket öppet endast sporadiskt och tillhandahåller den direkta kurs- litteraturen och gamla romaner. Vi vill ha mera aktuell litteratur, samt listor i klasserna över vad det finns för extralitteratur i o- lika ämnen. Det är väl så, att det inte finns ekonomiska resurser för nyanskaffning av böcker. Men får det vara så? Någonting borde göras åt saken!

"Extra intresserad"

(Se sid. 13)

urk!

elevers dagliga fraser:

Va e klockan? Herrigu jag kommer igen försent! Ursäkta att jag kommer försent! Ursäkta men jag har tyvärr glömt att utföra uppgiften. Ursäkta men jag har glömt boken hemma. Ursäkta men jag har glömt häftet hemma. Va hade vi? Vem har skrivit finskan? Vem har skrivit enckan? Vem har räknat algatalen? Låna häfte! Du måste viska! Vem har konceptpapper? Herrigu-ja-kan-ingenting-ja-får-Fyra! Låna gummi! LINJAL! Ge en smörgås! Ska vi gå ti Kesoil? Ska vi gå ti Pimppis? Ursäkta men det var ett missförstånd! Vi vill ha ute-teckning! Vi vill teckna inne, int kan man teckna ute! Vi vill ha ute-engelska! Hur var frågan, magistern? Ursäkta att vi kommer försent men vi var hos skolsköterskan. Jag kunde tyvärr inte läsa läxan för jag hade boken i skolan. Herriguhurprimitivt! Ja KESTÄR int!!!

- Magistern, jag har så huvudvärk, får jag gå hem?

ADJÖ!

Dessa fraser brukas dagligen av elever. Var och en må draga sina egna slutsatser av det.

lärares dagliga fraser:

Stig upp! Sitt ner! Vät svampen! Sitt stilla! Prella inte där! Jag kastar ut den som stör! Det blir anmärkning i klassjournalen! Vem är dejour? Kommer du alltid försent??? Var bor du? Och så ska vi fastställa. Bara tre som markerar! Spring inte ner till matsalen innan det har ringt! Skumma inte all korv ur soppan! Idag har vi ett litet experiment nere i matsalen... Torka tavlan! Är kriterierna slut nu igen! Uppställning! Ut ur klassen! Tänk så oändligt mycket lättare ni skulle komma undan om ni läste till lektionerna! Man blir tydligen tvungen att vidtaga åtgärder.. Vädra i klassen! Här talas det om skoldemokrati, men... Tro inte att jag sitter här för mitt eget nöjes skull!! .. Och så delar vi upp gängen, indelning till tre! Framåt till vänster SPRÅNG-MARSCH! Jag har försökt vara hygglig med er, men.. Akta gardinerna! 40 centimeter från väggen. Rektorn har sagt! Vem tror du du är, va? Va hånlar du där? Vad tror du du spelar för roll här? Det var redan tredje pricken.. Enligt paragraf XXX i skollagen är det Förbudet...

Dessa fraser brukas dagligen av lärare. Var och en må draga sina egna slutsatser av det.

NOCTILUCA

40 år

Man har bett mig berätta något litet om NOCTILUCA's första steg på livets vädjobana, eller hur det nu heter när någon fyller något. NOCTILUCA fyller nämligen fyrtio år i rippet, den tillkom någongång år 1928. - För Att Fylla Ett Längre Kämt Behov. Konventet hade den tiden många skrivsugna medlemmar och en otroligt eldande kurator, den av oss alla varmt älskade Ciss, en kontinental fläkt inom den i övrigt all aktning värda lärarkåren.

Nåväl, på ett konventsmöte beslöts att en tidning skulle etableras, och så uppstod en livlig diskussion om vad den borde heta. Vem som skulle bli dess huvudredaktör diskuterades inte ens, hon var självskriven, " för hon lds ju med sånt". Sagda redaktör, sjundeklassisten Sirkka, lätt romantisk till naturen, föreslog "Norrskensflamman" - kanske för att någon annan flamma inte var aktuell för hennes del. Förslaget vann understöd, men så kom Ciss med sitt namn: NOCTILUCA.

Nocti - all sin dar!? - vad - rådvilla och hjälplösa stirrade vi på varandra. Ja se, förklarade Ciss, Noctiluca är ett litet slemmigt urdjur som lever i de stora världshaven och alstrar ett sken som lyser upp det svartaste mörker. Inför utsikten att bli en dylik kulturell fyrbåk - om ock slemmig - i Äggelby-mörkret återtog Sirkka sitt namnförslag, och då ingen annan hade hittat på något snärtligare, så döptes alstret utan större tvekan till NOCTILUCA.

Nu gällde det att få in bidrag, och få tidningen skriven och duplicerad. Bl-

dragen strömmade in på en gång, redaktören hade bara att välja och vraka bland sina egna alster, och så slog Asta, den ritkunniga, och Sirkka, den skrivkunniga, ihop sina huvuden och åstadkom en lay-out som ingen i våra dagar kunde drömma om att stå till svars för. Vi hade ledare, kåserier, allmänhetens spalt, ja t.o.m. annonser, allt av eget fabrikat. Den söta Kälven, som alla skrattade åt men mera hedrade ändå, hon hade sagt att hon tänkte bli filmstjärna en gång, och vad var naturligare än att vi hade en intervju med den sköna Calwata from Ougelbay. Roligare än så behövde det inte vara.

Redaktören tog så hem hela rasket till Boxbacka, bredde ut tidningar på golvet i föräldrarnas sovrum, och tog itu med dupliceringsarbetet som räckte till långt in på nätterna, eller tills de prövade föräldrarna sade att det nu fick vara nog för i dag för nattredaktören.

I alla fall utkom tidningen på utsatt dag, ett faktum värt att beakta för sena tiders redaktörer! och lösnumren hade en strykande åtgång. Till konventsfesten hade anlänt ett par prominenta skolungdomsförbundare, Edward S. och Per Olof B., för att ta sig en titt på landsortsungdomens kulturella förehavanden, som ju på intet sätt kunde mäta sig med det som blomstrade i det oförlikneliga Helsingfors, efter vad de anförtrodde tvenne av sina värdar, Burre och Fålen, den ena boende vid Skillnaden och den andra någonstans bakom Gamla Kyrkan! Älskvardheten var stor å omse sidor, om ock något ansträngd hos landskusinerna.

Sedan stundade studentskrivningarna med elefantens strecktecknade kindtänder, kvadraten på hypotenusan och Mathias Castréns enförmiga rundresor på den sibiriska landsbygden, varför den idoga Sirkka måste säga farväl till redaktörskapet. Den stronga NOCTILUCA överlevde ju ändå, mörkret i Åggelby lär väl inte skiljas än på ett tag. - Allt är emellertid så annorlunda i våra dagar - så när som på det där med Mathias Castrén - så jag förmodar att NOCTILUCA knappast är att känna igen. Diskussionen i spalterna präglas väl av denna nya bort-med-fördomarna (och-andra-i-stället)- rörelse som, förlåt mig, mest påminner om att sopa i motvind. Vi, de första NOCTILUCA-fans'en, diskuterade allt mellan himmel och jord, men vi hade inga hårdskaliga och svårsmälta sexualnöter att knäcka, vi var för barnsliga, ärligt talat. På det området var våra ungdomsledare inte heller vare sig ambitiösa eller märkbart initierade, vi fick nu leva som på en slump, vi arma.

Dåliga var vi nog för all del, när har inte ungdomen varit det? Hur var det inte dagen efter NOCTILUCA's första framträdande! Vi var i skolan för att städa. Ulla, Lasse, Lilla Lasse, Fålen och de vanliga. Efter slutat värv skulle var och en hem till söndagsfrukosten. Vi släntrade iväg allesamman, under snöbollskastning! kan man tänka! ända tills Lilla Lasse sade att nu får

det vara nog, annars går det illa för dansmusiken. Han bar nämligen på sin ägandes grammofon med tillhörande skivor, som vi dansat till under lördagskvällen. För att kontrollera att ingen skiva gått sönder, ställde vi grammofonen på bagar Lanéus' portstolpe och vevade igång. Och så dansade vi förtappade på landsvägsbron, 2x3 m, hela Guds långa söndagsförmiddag, ända tills man började titta långt på oss ur villafönstren. Vi måtte ha utgjort en anslående syn, iklädda vinterkappor, med schalkrage, höga "bottforer" och ludimössor; gossarna i mörka paletåer med sammetskrage. Men, kära unga läsare, på den tiden när NOCTILUCA var ung, fanns det inga shop'ar och boutique'r där man kunnat inhandla psykedeliska långkalsonger i gräsgrönt och chock-rosa! Våra maskeradkostymer tillverkade vi själva, hur jag nu kom att tänka på det. -

Och dansen gick på Lanéus' bro, och vi skralade med i refrängen:

- jag står och drömmer
om en strålande sol
över framtidens land,
när som ifrån pol till pol
hand i hand vi vandra -

Första redaktörn.

God Jul
och
Gott Nytt År

intervju med MOBLAN, vår nye kurator

Du har ju själv varit elev i Ageli. Hur känns det att komma tillbaka till sin gamla skola som lärare ?

- Det var ingen chock för mig, för förhållandet mellan lärarna och mig var under min skoltid ganska bra. Det var på inget sätt ovant att komma in i lärarrummet, tvärtom, det var som att komma hem. Litet ovant var det ändå att gå in i lärarrummet utan att knacka.

Har eleverna ändrats sen "din tid"?

- Ja, de har förändrats. Deras intresse för vad som händer i tiden och speciellt för vad som händer inom skolan är ju något positivt. Men i många fall har ju detta intresse inte så direkt att göra med skolarbetet, som med formerna för det. Skoldemokrati och sådant fanns ju inte på min tid, men vi kände oss heller inte på något sätt trängda.

Vad tycker du om konventsverksamheten i Ageli just nu?

- Den kontakt som jag genast fick med konventet var en positiv överraskning. Om dess verksamhet kan jag inte säga så mycket. Jag har ju bara varit med om en konventsintagning ännu. Det som nu ska ske är ju ett diskussionstillfälle, men sådana hade vi nog på min tid också. Konventsintagningen var åtminstone alldeles likadan som förut. Det som jag tycker är konstigt att det inte har ändrats är danserna, bara några få dansade, och resten stod uppradade längs väggarna. Nu var det ju nog en orkester, som då det gäller ljud och volymstyrka överträffade allt vad jag tidigare hört, men ändå var elevernas beteende exakt likadant. Några grupper höll på med någotslags "ringlekar". Det skulle ju vara en idé att på sådana här tillställningar ha någotslags gruppdans, med en fördansare som alla fick följa, eftersom det inte tycks bli någonting av pardansen.

Är det någonting du vill tillägga sådär i allmänhet?

- Ja, inte kommer jag ihåg just nu. Borde jag komma med något radikalt ännu?

K & M

Det gäller morgonbönen

När skall det egentligen sluta? Varje morgon ställer man upp sig, marscherar ned till bönsalen, och så börjar samma gamla visa om igen. Först sjunger man en psalm (ur ett urval på ca 10 st.) ackompanjerad av en felstämd flygel. Därefter får man höra några visdomens ord, som skall ge en styrka för dagen, (ofta i den här stilen: "Och skeppet seglade på haven för fulla segel, men så en dag lød det skeppsbrott och blev söndersmulat. Huru hemskt är det ej även att se en människa som strandat på vandringen genom livet! Låtom oss nu alltså . . . "). Vore jag elak, skulle jag kalla det hjärntvätt, men det är jag ju inte.

Jag vågar påstå, att majoriteten av skolans elever är negativt inställda till det nuvarande systemet. Sunda förnuftet säger ju, att det är onödigt att morgon efter morgon underrättas om, att Kristus är nära. Personligen delar

jag den kristna lärans åsikter, det kan ej förnekas, att den är väldigt bra som religion betraktad. Men som vi nu har det ställt blir det tjatigt, och har då kanske rakt motsatt verkan än vad som avsetts.

Nu är det så, att det i skollagen är fastställt, att man skall ha en morgonsamling, och lag är ju lag. Men inget hindrar, att saker och ting kunde ändras en aning. Varför inte aktualisera det nuvarande systemet och i stället hålla föredrag eller dyl. och verkligen kalla det morgonsamling. Det skulle ge så oändligt mycket mer än detta meningslösa palduri, som serveras varje morgon.

Till sist drar jag slutsatsen, att även en stor procent av magistrarna delar mina åsikter, för annars skulle de inte så ofta lysa med sin frånvaro vid detta tillfälle.

Samie

Var finns skolans bibliotek?

Var finns skolans bibliotek? Den frågan hoppas jag inte behöver besvaras. Då intresset för boklån i år emellertid tycks vara ganska stort, och då det i Noctiluca finns en insändare som även berör biblioteket, kan det vara bra med en presentation.

Förr, då lånebiblioteken var få, hade skolornas egna bibliotek en stor uppgift att fylla. De fick bistå mindre bemedlade elever med deras skolböcker samt sörja för att elevernas läslust i allmänhet tillgodosågs.

Nu har filialbiblioteken brett ut sig. Den, som bara har möjlighet, kan söka sig till dessa, som med sitt stora bokurval kan tillfredsställa de flesta elevers önskemål. Men speciellt beträffande svensk ungdomslitteratur talar jag varmt för Ägelis bibliotek. En motsvarande mängd torde vara omöjlig att hitta i något av filialbiblioteken, detsamma gäller även deckarna. Tillståndet på den skönlitterära sidan är tyvärr sämre. P.g.a. begränsade anslag

har denna inte kunnat hållas up-to-date, så pratet om "gamla romaner" har ett visst berättigande. Men om man letar finner man STORA FÖRFATTARE, små författare, reseskildringar, populärvetenskaplig litteratur och tre böcker på finska. Vidare finns det en hel del engelska böcker av varierande svårighetsgrad.

Öppethållningstiderna är sedan en sak för sig. Det idealiska för eleverna vore väl att ha det öppet under alla raster varje skoldag. Min egen läsordning sätter dock effektivt käppar i hjulet för ett dylikt förfarande, och resultatet har ni kunnat se på anslagstavlan.

Själv tycker jag att biblioteket är anmärkningsvärt bra rustat, vilket också lånestatistiken anger, 170 utlånade böcker under oktober. Kom och se, om ni delar min uppfattning om bibliotekets kvalitet!

M.B.

DET ÄR FEL,

att vi satsar bara 0,04%
av nationalinkomsten
på u-länderna

att t.ex. en etiopier har ^{CA}
^{30ggr} mindre medelinkom-
ster än vi

att vi betraktar finland
fattigt, när det är den na-
tion som har den ^{FEMTONDE}
största medelinkomsten
i världen

att vi tycker utvecklings
bistånd är ^{NÅGONSORTS}

B A R M H Ä R T I G H E T

DET ÄR DET INTE

DET ÄR EN **skuld** VI BETALAR PÅ

EFTER ATT I ÅRHUNDRADEN UTSUGIT DES-
SA LÄNDER PÅ DERAS RÅVAROR OCH ANDRA
TILLGÅNGAR.

DET ÄR HÖG TID ATT TÄNKA OM !

i detta nu används ca
735.000.000.000 mk till
MILITÄR-och VAPENUTGIF-
TER, medan det till
U-BISTÅND används ca
315.000.000 mk

DETTA BORDE MAN ÄNDRA PÅ **genast !!**

HANDLA NU, BÖRJA

t.ex med att kontakta U-landsföreningen svalornas
h:frsgrupp c/o packalén tel.688948

den som tiger, han sam-
tycker

den som viskar, han ljuger

den som skriker,
han hörs inte

s. Lindqvist "myten om wu-tao-zu"

SUMMERHILL- en fri skola

Summerhill, som är belägen i Suffolk, 200 km från London, är en helt ny sorts skola med moderna, radikala, smått revolutionerande metoder inom barnuppfostran. All slags tvång, våldsinläring och användning av påtryckningsmetoder har ersatts med frihet, kärlek, samförstånd och ömsesidigt förtroende mellan lärare och elev.

Det finns ingen särskild skolgård, inga ringande skolklockor, ingen sluten, trist, klumpig byggnad och övervakande lärare (=polis). På skolgården finns katter, hundar, gäss, höns, ankor, en åsna - och framförallt barn. Barnen finns i klassrummen, i biblioteket, i verkstaden, överallt. De får göra vad de vill, vara var de vill. Allt är alltså fritt. De yngsta eleverna är 4 år, de äldsta 17. Tillsammans är de cirka 60 st. Dessutom finns ett tiotal lärare, som tillsammans med eleverna bildar ett litet "samhälle". Det är en internatskola, som styrs demokratiskt.

De ledande principerna i skolan är, att skolan anpassas efter eleven och inte tvärtom. Individerna beaktas, vilket är raka motsatsen till vårt system, som helt inriktat sig på att massproducera samhällsnyttiga robotar (nästan). Man tror allmänt, att ett barn blir en asocial individ, om man inte genast vid barnets födsel börjar predika, moralisera, tvinga och straffa. Men Summerhill är ett levande bevis på att det inte stämmer. A.S. Neill, skolans rektor, tror på

barnens naturliga godhet. Inget barn föds som en själlös automat, inget barn är vid sin födsel elakt, kriminellt eller neurotiskt. Det finns (enl. Neill) inga problembarn, det finns endast problemuppfostrare, föräldrar och lärare, och ett problem-samhälle. Eftersom barnet har förmåga att älska och att vara intresserad av livet, behövs inga påtryckningsmetoder. Därför är huvudprincipen i all verksamhet frihet. Frihet att vara borta från lektioner, måltider, idrottsverksamhet, möten, allt. Eleverna i Summerhill växer i sin egen takt utan tvång, rädsla för straff och är fria från alla slags värderingar. Inga vitsord ges, inga prov finns. Barnen studerar om de vill och vad de vill. Intresset är ändå mycket stort, särskilt vid högre ålder.

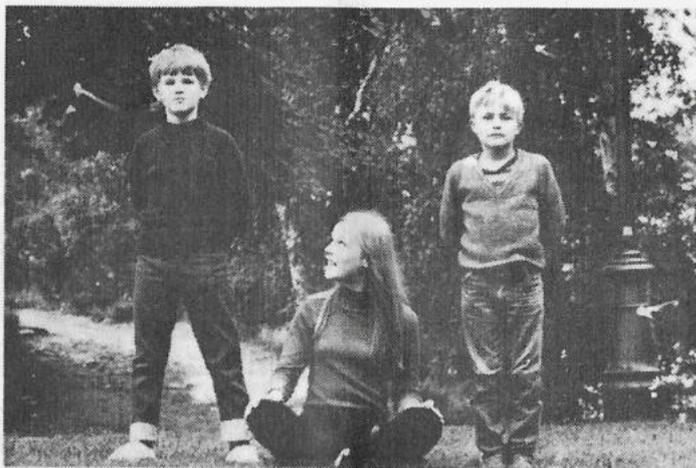
Denna frihet är ändå inte oinskränkt. Det finns vissa förordningar som skall följas. Den stora skillnaden är, att eleverna och lärarna tillsammans stiftat dessa lagar. Allt som rör skolan - också straff för sociala brott - avgörs genom röstning vid det allmänna mötet om lördagarna. Varje elev och lärare har en röst vid val. Den 85-åriga rektorn är ingen auktoritet, han har lika mycket att säga till om som en 4-årig elev. Diskussioner tillåts (tänk om vi någon gång skulle få diskutera!). Som ordförande fungerar en elev, alltid olika. Ingen maktkoncentration förekommer (jfr konventsstyrelsen).

Ingen övervakar, att förordningarna följs, det behövs knappast, då de fria barnens självbevarelseinstinkt och förnuft gör de flesta förordningarna onödiga. Om någon bryter mot förordningarna, ges aldrig stränga straff - (men så är det ju också eleverna, som avgör den saken) -, högst varningar eller små böter. I Summerhill har man bevisat, att ett självstyre funkar, och det funkar bra. Neill säger, att hans tro på barnen, efter snart 50 år som rektor, bara stärks. Han skulle inte kunna tänka sig Summerhill utan självstyret. Frihet kan inte existera, om inte barnen känner sig fullständigt fria att styra sitt liv.

Det som särskilt fastnar i minnet av Neills bok om Summerhill, är elevernas och lärarnas öppenhet, orädsla och starka livsglädje, något som fullstän-

av kunskaper. Vi måste välja: antingen auktoritet eller frihet, tvång eller självständighet. "Lycklig, fri i tanken, lycklig i sin vänkrets, i sin kärlek eller desperat, hatande sig själv och mänskligheten. Någotdera av dessa är det arv, som föräldrarna och lärarna ger varje barn", säger Neill.

Kanske barnen vid 10 års ålder inte vet så mycket som "vanliga" (kanske hellre "ovanliga") barn, men i stället är de mycket öppnare och vänligare. Barnen är livliga och ljudliga och svär ganska friskt, men vad är då i själva verket vänlighet? En planmässig artighet och ett brinnande hat under ytan? I så fall fostrar Summerhill inga snälla barn. Barnens starka livsglädje är ett resultat av friheten, som ges barnen.

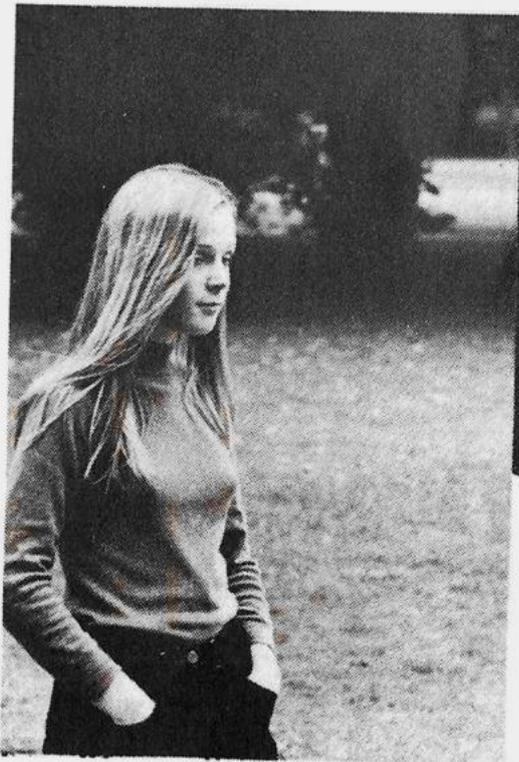
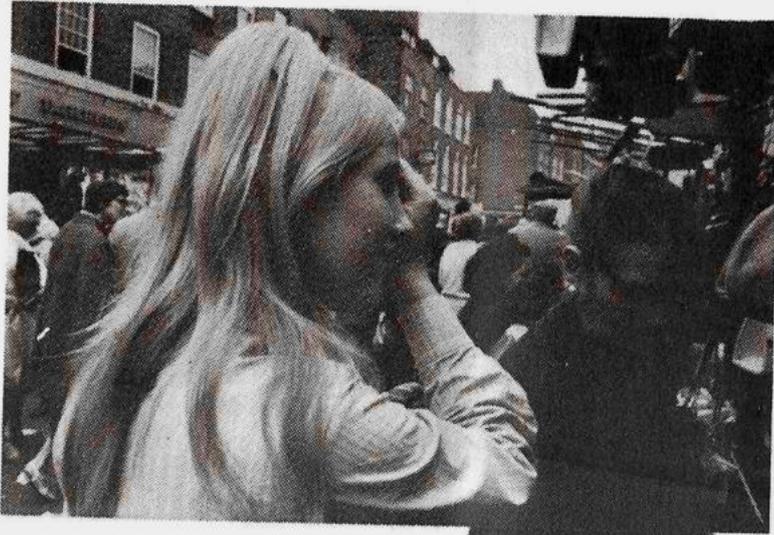

digt tycks saknas i våra vanliga skolor. De viktigaste yttre tecknen på ett fritt barn är, att uppriktigheten ökar, kärleken till omgivningen blir starkare, aggressionerna minskar betydligt. Under 46 år har nämligen endast ett slagsmål förekommit!

Summerhills mål är att skapa lyckliga och glada människor och inte sådana, som ägnar sig åt huvudlösa, fasansfulla krig, kultursnobberi och inpräntning

Hur skapa lycka? Neills svar är: "avskaffa auktoriteterna. Låt barnet vara sig självt. Predika inte för barnet. Enervera inte barnet. Försök inte göra barnet bättre. Tvinga inte barnet till någonting. Kanske detta inte är ert svar. Men om ni inte godkänner det svaret, är er uppgift att hitta ett bättre svar."

Peter Ekblom

I det högsta trädet

Ibland
blir man så trött
på allt som skaver och nöter
och skolka har man ju
gudbevars vuxit ifrån

eftersom man heller inte är
karl
kan det inte bli tal om
fisketurer
– eljest en trevlig
och legaliserad form av
smitning

men
om det någonstans i skogen
finns ett träd
ett grönskande
med yvig krona

jag skulle vilja klättra dit upp
och såga av var gren
så inte ens en katt
kunde följa efter mig dit

däruppe
skulle jag sitta och skala
äpplen

samt fundera
och i övrigt bara finnas till
Benny Örtenblad

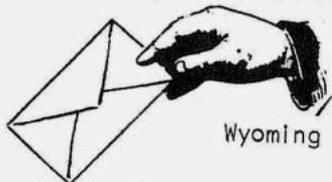
PS
Om någon den närmsta tiden
skulle vilja träffa mig
så sänd då ett brev med duva
– den enda som vet var jag
finns:

tjufem grenar upp
till vänster
i traktens allra högsta träd

det
med en ring av äppelskal
vid foten

MADE IN USA

Då det nu talas så mycket om skoldemokrati, tänkte vi det kunde vara intressant att få veta hur det står till med den saken i USA, som väl allmänt anses vara ett föregångsland. Därför skrev vi till vår gode vän, AFS-stipendiaten Patrick Donner, och Patrick berättar:

Wyoming 21/10 1968

Skoldemokrati har varit ett så omtalat ämne under det senaste året, att de flesta människor antagligen redan tappat intresset för det. De flesta vet kanske inte ens precis vad som menas med skoldemokrati. Jag vet inte, men jag tycker att det borde betyda att eleverna och ett eventuellt elevråd har en viss del i besluten som görs i skolan beträffande regler som berör dem. Men det borde också betyda, att eleverna har en viss personlig frihet inom skolan, och vidare att lärarnas förhållande till eleverna borde vara möjligast vänskapligt. Och efter att ha tagit del i skollivet i USA i nästan två månader har jag till min överraskning funnit, att i en demokrati som varat längre än någon annan demokrati i världshistorien, begreppet skoldemokrati är så gott som okänt.

Det är naturligtvis förhastat att definitivt göra detta påståande. I en mindre skola är förhållandet mellan lärare och elever bättre; det betyder redan mycket om lärarna känner eleverna, kommer ihåg deras namn och tilltalar dem vid deras förnamn. Det betyder också mycket att läraren känner eleven tillräckligt bra, så att han/hon kan ge läraren en "pik", utan att läraren missförstår den. Detta är endast möjligt i en mindre skola, där läraren känner eleverna personligen, på detta sätt blir hela klassen lik en familj. Förmågan och viljan att skapa denna atmosfär i en klass varierar från lärare till lärare, men de amerikanska lärarna tycks ha denna förmåga i förvånansvärd stor ut-

sträckning. Detta är egentligen den enda form av skoldemokrati man finner i skolorna i USA.

Hur mycket har eleverna att säga till om när reglerna för skolorna bestäms? Mycket litet! Det finns ett organ likt ett elevråd, det s.k. "Student Council", och det verkar i stort sett på samma sätt som konventen i Finland, men det har tydligen inslag från det amerikanska styrelsesättet. Var och en av de fyra klasserna utser 4-5 representanter, så att rådet har 15-20 medlemmar. De utser bland sig en ordförande o.s.v. Varje gång ett beslut görs, utses en kommitté, som ser till att beslutet genomförs. Allt detta låter bra på papperet, men i verkligheten har besluten liten betydelse. Låt mig ge några exempel: de enda beslut som gjorts i höst är, att elevrådet hyr en buss för att transportera åskådare till skolans fotbollslags borta-matcher varannan fredag, och att elevrådets medlemmar en speciell dag efter skolan kommer att plocka upp skräp framför skolan för att snygga upp samhället.

Rådet försöker nog göra annat också. För en tid sedan rapporterade den enda negern i rådet, att ett tiotal andra negrer klagat till honom för att historielärarna inte tar upp negrernas historia och bakgrund i kursen om amerikansk historia. Rådet uppmanade honom att gå och diskutera saken med rektorn. Rektorns enda kommentar efter ett föredrag på närmare femton minuter var, att det är lärarnas sak att avgöra vad de tar in och vad de lämnar utanför kursen. Och efter det kunde elev-

rådet inte göra något åt saken. Det försöker nog, men det ges ingen chans att göra sin röst hörd.

Det område där man emellertid saknar skoldemokrati mest, är elevernas personliga frihet. Ända fram till denna höst var reglerna i fråga om klädsel följande: flickorna fick inte ha långa byxor eller jeans och kjolen skulle vara så lång, att när flickan stod på knä på golvet, skulle fållen framme räcka till golvet, och lärarna skulle ha rätt att utföra detta prov för att kontrollera längden!

Pojkarna fick inte ha jeans eller shorts, sandaler eller tennisstosor, T-shirts eller "turtlenecks" (polokrage). Dessutom borde man ha bälte till byxorna. Detta år har emellertid vissa regleringar gjorts. Kjolarna får vara kortare, vilket resulterade i, att 95% av dem tappade 15cm i nedre kanten, och dessutom tilläts sandaler tennisstosor och poloskjortor, medan T-shirts, jeans och shorts fortfarande är förbjudna. Dessutom finns det rätt så stränga regler beträffande hårets längd och skägg är absolut förbjudet.

Dessa regler kontrolleras emellertid inte så noggrant i år. Jag har t.ex. inte använt bälte en enda gång. Jag har gått till skolan i träskor och jag har inte gått till barberaren mer än en gång sedan jag började skolan. Detta är inte på något sätt exceptionellt, men för ett år sedan skulle det inte ha gått för sig. Men samtliga gånger någon har kommit till skolan i jeans, har de skickats hem för att byta. Personligen tycker jag, att så länge man håller sig inom de moraliska gränserna borde man få bestämma sin klädsel själv men det måste tilläggas, att detta samhälle, en förstad på cirka 10.000 invånare, är mycket konservativt och att de moraliska gränserna inte alltid är vad man väntar sig.

Som ett sammandrag skulle man kunna säga, att utom att de flesta lärarna får en att se fram emot varje lektion som en trevlig diskussionsstund där man lär sig något, ägnas elevernas trivsel och frihet inte mycken omtanke.

Yours,

Bongo

Lektor Gustav Tujulin har nu vistats i det närmaste ett år i Tanzania och har övervunnit de svårigheter, som undervisningsspråket engelska i början förorsakade honom. Han stortrivs där borta. Här några glimtar från de svartas världsdeld tagna ur ett av hans brev.

Även här började skolan den 2.9. efter sex veckors ledighet. Vi har ett system med tre terminer i året. April, augusti och december är lediga. Skolan har 540 elever, två rektorer. Självt har jag 24 veckotimmar, de som förestår internatet 10-16 timmar. Kurserna i högstadiet ger mycket arbete då de är avancerade jämfört med dem i hemlandet. Jag har i nästhögsta klassen geografi åtta timmar i veckan och enbart botanik fyra timmar. Den biologibok som mest användes i högstadiet är på cirka 2000 sidor, av vilket dock inte allt behöver läsas. En elev i högstadiet har bara 5-6 ämnen, mest matematik och naturvetenskap. Vid denna tid på året (september) är klimatet skönt, men under januari-mars var hettan brännande. I april besökte vi Sansibar. I augusti reste vi på safari genom Kenya och Uganda runt Victoriasjön. En natt stjalpte en elefant bord och lykte utanför tältet och trevade med snabeln över tältduken. I Queen-Elisabeth Park betade flodhästar utanför tältet på morgonen. Hemma i Kibaha hör man ofta hyenorna yla om natten. Annars är detta ett stycke Skandinavien. Umgångsspråket bland lärarna är för det mesta svenska.

rökning tillåten ?

Vi borde ha ett rökrum eller en rök-ruta i skolan. Jaha. Så långt låter allt gott och väl. Vi vet ju alla, att det finns folk som röker, och som för den skull är "tvungna" att springa eller bila långa vägar för att kunna tillfredsställa sina enorma behov. Vi borde legalisera rökandet för att få slut på detta olagliga springande i buskar och snår och bakom grannarnas hus.

Men hur blir idén omsatt i praktiken? Låt oss först tänka på rökrummet. Vi antar nu, att t.ex. konventionsrummet görs om till rökrum. Vem skall ha tillträde till det? Bara de som röker? De som röker skulle alltså få vara inne under rasterna medan de andra eleverna i vanlig ordning skulle vara tvungna att gå ut. Detta därför att alla elever inte ryms in i rökrummet på en gång. Det här skulle givetvis vara orättvist mot de andra eleverna.

Återstår bara rökrutan. Men fortfarande finns det problem. Vem skall t.ex. få röka? Alla elever är minderåriga och det är deras föräldrar som bestämmer över vad de får göra. Vi kan inte tillåta att alla elever fr.o.m. ettan får röka i skolan fast de inte får det hemma. Det här är kanske orätt, för om alla elever fr.o.m. ettan fick röka fritt, är det mycket möjligt, att de skulle mista sitt intresse för tobak och inte alls börja röka. Det som är förbjudet är alltid spännande. Men hur skulle normala föräldrar reagera om de visste, att deras barn får röka i skolan? De skulle säkert ställa till med ett rysligt liv och kanske t.o.m. ta sina barn ur skolan.

Vi måste följaktligen uppsätta en gräns för rökstillåten ålder. Det antagligaste är, att vi sätter gränsen vid femte klassen. Men skall ALLA elever från femman uppåt få röka i skolan fast de inte får göra det hemma? Det går knappast att genomföra av samma orsaker som vi inte kan tillåta att mellanskolans elever röker. Det är ju ändå inte meningen, att skolan skall befrämja elevernas laster.

Då återstår alltså bara de elever som får röka hemma. Dessa måste ha någon sorts identitetskort i stil med: Jag, Stefanus Smörblom, får röka hemma + målsmans underskrift.

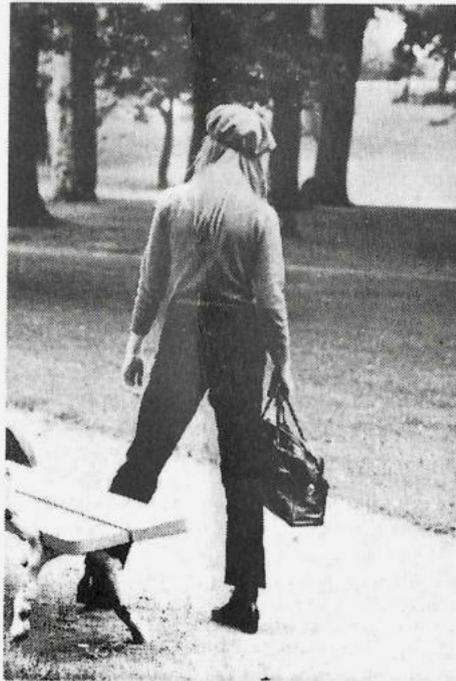
Så står de då där i sin rökruta, (som givetvis är placerad utanför lärarrummets fönster) de privilegierade, och då och då föranstaltas det kontroll på att alla har rökkort. Det är förstas någon av lärarna som får kontrollera. På så sätt får lärarna ytterligare en syssla att sköta (och litet frisk luft, men det lär de inte bry sig om).

Och de andra eleverna?

Ja, de springer fortfarande gladeligen bakom hus och buskar och drar sina otillåtna bloss. Det här systemet blir, som synes, ännu sämre än det nurådande.

Nu får tobaksprissarna i alla fall frisk luft och motion, när de måste gå så långa vägar för att kunna ta sin tšaba (om de inte har bil).

(Red. S.)

DET 'ÄR SÅ SVÅRT

att hålla reda på dethär. Förut var ju ryssarna dåliga och amerikanerna bra. Sen var ryssarna ganska bra och amerikanerna bra dåliga. Men nu är amerikanerna igen litet bättre än ryssarna. Araberna har derämot alltid varit dåliga. Någon kanske minns när tyskarna var dåliga som araber, men nu ligger dom väl någonstans mellan ryssar o. amerikaner. Kineserna har väl alltid varit som ett slags araber, men ett tag var de bättre än japaner som nästan var sämre än tyskar, men som nu väl kan räknas som ett slags ryss-nigerianer. De enda som har hållit standarden är väl egentligen skandinaverna, som ett tag var ett slags förädlade amerikaner, men nu väl bör kallas för resliga och blonda japaner.

Det beror dock inte på att skandinaverna har ändrats utan på att amerikanerna har blivit sämre och japanerna bättre.

Danskar är bra och norrmän är dåliga, men inte så dåliga som tyskarna var innan de blev nästan lika bra som amerikanerna var innan de blev sämre än japaner när de blev nästan lika bra som svenskar, som är lika bra som finnar.

Finland är bäst.

ANDERZ.

HURU UPPTÄDA

VID AV KONVENTET

ANORDNADE TILLSTÄLLNINGAR

Emedan nu skolorna ånyo hava öppnat sina dörrar och lärjungarna i talrika skaror åter hava församlats, kanske tanken hos någon födes att anordna en tillställning. Dylika bombastiska tillställningar äro icke att fördöma, fastän sådana stundom å vissa håll hava gett upphov till fasa och förskräckelse.

Då en ung civis erhåller en inbjudan till ett dylikt tillfälle, ser han eller hon eventuellt framför sig vissa problem, alldenstund de icke äro vetande om huru det anstår en äkta ung civis att uppträda vid en sådan tillställning. Vi skall därför i det följande giva några råd åt den osäkra eleven angående dessa frågor.

Före avfärden är det förstås lämpligt att besöka bastu eller likn. badinrättning. När kroppen är grundligt rentvagen torkas den med phroté eller linnedukar. Därefter besprutas den med balsam, rökelse och myrra och allmänna desinfektionsmedel såsom lysol, sublimat el. dyl., vilka garantera att alla fränstötande odörer slutgiltigt äro likviderade.

Flickornas klädsel kunde lämpligen utgöras av en av lekfullt marimekkotyng förfärdigad konventsdräkt eller en veckad kjol. Fötterna inrullas i fottrasor och placeras härefter i stadiga kängor.

Åt gossarna rekommenderas limonadkostym under vilken en s.k. Bossanova-tröja gör ett fördelaktigt intryck.

Då man anlänt till festplatsen tänker kanske mången ungdom, som ej är insatt i sederna, att han nu kan hänge sig åt

ett hurtigt och glättigt liv. Ett sådant uppträdande är dock helt förkastligt. Tillställningen kan lämpligen inledas med allsång, att föredra är sången Jopp hejdi Jopp hej... Därefter kan man med konventets ordförande diskutera allmänna aktuella ting t. ex. olika synpunkter på den bärgade skörden, knäckebrödsförädling, djuphavsfiske eller eventuellt konventsverksamheten. Musik får avnjutas, men musikerna får ej vara några benådade virtuoser. Moderna danser, såsom slängshottis, äro totalt förkastliga vid dylika tillställningar.

Då det andliga är tillfredsställt, är det tid för den lekamliga utfodringen. Värdfolket svarar för serveringen. Man kan bjuda på mångahanda läckerheter, såsom omelett, kålrotslåda, aladåb eller russinsoppa med blandad frukt. Förödande drycker få under inga omständigheter utskänkas. Sådana drycker äro bl. a. filmjök och jordgubbsyoghurt.

Hand i hand skall man icke sitta, utan man bör uppträda som en gentleman och en gentlekvinna. Gossarna får icke huvudlöst säga goddag till en flicka, ej heller uppträda obehärskat. Den som har med sig marmelad eller jästbröd, och matar andra med det, vare allmänt avskydd. Med pastiller och praliner får man ej heller locka flickorne. Morotsgnagning är att föredraga. Bespottad vare han, som ej tänker likalunda!

Då klockan slår tio, tackas värdfolket och alla avtåga städat till sina hem och boningar, enligt internationell etiquette, ensamma. På hemvägen får man ej stirra på kuddor, ej heller boxas med desamma.

Anders & Mara

AVD. KLASSIKER :

Efter att ha genombläddrat och -läst gamla Noctilucor har jag konstaterat, att det finns ett antal klassiska skoltidningsartiklar. Man kan nästan garantera (Obs! nästan! jag garanterar det alltså inte, inte riktigt i varje fall) att man återfinner någon av dessa klassiker i nästan varje skoltidningsexemplar. För att detta exemplar av Noc. dock icke skall var sämre än nästan alla de tidigare skall härs nedans i korthets återgivas de mest klassiskaste klassikerna.

I TANDLÄKARBESÖK

TANDVÄRK hål. Tidsbeställning. Kl.14.30. darrdarr Kl.14.64(Borren fastnade i den föregående patientens gom och var svår att få loss. Tandläkaren ligger alltså våldsamt efter i tidtabellen. Patientens nerver darrar våldsamt invid sin bristningsgräns) "Stig in! Goddag! Hur går det i skolan?" "Höhh, mamma mår fint, tack." "Varsågod! Sitt! Gapa! DET HÄR GÖR INTE ALLS ONT!" RRRRRRRRRR RZrrrrrrrrrrrrrrrrrrzzzz "Vi måste borra ännu lite till. Hur känns det?" "Rrr ffth rrsch edefft pphittsch". "Bra! Fint!" RZRZRZRZRRRRSrrrrszzz ..." AJ JÄMRA AJAU AOO". kraffs krätsch skraap. "Så var vi klara då. Hrrmmh. 50mk30p. Adjö! Hoppas vi ses snart igen!

II UNDER GYMNASTIKLEKTIONEN

RRRRRRring! HAR NI INTE KLÄTT OM ER ÄNNU!! KLÄDOMGENAST!!! (o...m...k...l...ä d...n...i... n...g...) UPPSTÄLLNING! SPRING TRE VARV RUNT SALEN! ETT TVÅ ETT TVÅ!! SEN SKALL VI ... TUGGA!! INTE!! TUGGUMMI!! DDÄR!! ... sen skall vi... RRrrrrrrinnng

III MARDRÖMMEN

USCH en natt hade jag en äcklig mardröm. USCH. Jag drömde att läraren kom i tid till lektionen. USCH.

IV VÄCKNING PÅ MORGONEN

Kl. 07.00 "VAAAKNA! Klockan är sju." "Mjjoo." Kl.07.15 "VAAAKNA! Klockan är kvart över sju. " "Mjoo,joo, snarrk" Kl.07.30 INTE SOVER DU VÄL ÄNNU, min kärra pilt, JESSUS! KLOCKAN ÄR HALV ÅTTA REN: SKYND A DEJ NU!" " JAG är VAAKEN! stör mej inte när jag soover... (omruskning följer) Förresten, vad väcker du mej för, vi har lov i dag.

P.S. Jag tycker att artiklar med sådant debilt och intetsägande innehåll som ovanstående borde slopas. Ingen blir klokare eller gladare av att läsa hur det är att stiga upp om morgonen, eller gå till tandläkaren, eller ha gymnastik. Vi vet ändå alla hur det är. Vi är ju skolelever.

HUR SKULLE DET VARA ATT KOMBINERA ALLA KLASSIKERNA TILL EN ENDA:

FRAM FÖR RATIONALISERING!

KLASSIKER no. I, II, III, IV

MARDRÖMSLIK VÄCKNING HOS TANDLÄKAREN UNDER GYMNASTIKLEKTIONEN

Kl.sjuu. RRRringRRRZZrrzrrzrborr ETT TVÅ! OMKLÄD MARDRÖMSBORREN! VÄNSTER! Höger. JAMFN, den är vaken. Läraren är i tid. Detta blir hrrmmhm 100mk60p om man tuggar tuggummi halv åtta på morgonen, det vill säga! RINGBORRADJÖ!

Red (YKÄ) S

KEMIKALIE-
affär

Aune Haatainen
tel: 82 20 78

stations v. 4.
DICKURSBY

dickursby
bok
h a n d e l

stations
väg 1
och
idrotts
vägen,
sandkulla

RASSAN,
rassan,

RASSAN!!
RASSANN!
rr a a s s s s a a n n n n !!!

RASSAN!!

RASSAN, , ,

joina

RASSAN!

HELENTUKSEN
IKKUKKA

tikkurila 83 25 05
hiekkaharju
vartiokylä 32 10 16
leppävaara 51 68 09

lentokukka
helsingin lentokenttä
82 12 04

SUUR HELSINGIN OSUUS- KASSA

oulunkylä
siltavoudintie
9 - 11
puh 725 586 tel

Damfrisering

L A I N E

päivölä vägen

mosabacka

UP TO DATE

OPTIKER

Oy Osk. Eriksson Ab

Mikaelsgatan 2

Tel. 62 76 65

textilaffären

PATO- TEX

vid
åggelby torg

verkställande
DIREKTÖR

för

Skolans
PAPPERSHANDEL:

REIDAR
KLAVÉR

gynna

våra

annonsörer

KIOSKEN!

SPARA PÅ **stegen**

GÅ TILL

KIOSKEN

Finu Marin

— VÄRMEDRÄKTER

— FLAGGOR

KL.

Nu lättare och roligare att måla med **EMPIRE**

ty den är lättstruken och ger en jämn yta

FÖR MÖBLER • BOKHYLLOR • KÖKS-
INREDNINGAR • DÖRRAR • VÄRMEBATTERIER M.M.

FINSKA FÄRGINDUSTRI AB

SPAR SPAR
SÅ INTE fan TAR

Helsingfors Sparbank
hela familjens bank